

ביתו של הר"ר יעקב מיכלין נערכה מסיבה לכבוד פרופיסור א. ש. יהודה.

בתמונה אפשר להכיר למעלה את הר"ר י. בורלא, ברוך קרופניק, ד"ר מיכלין, פרופיסור יהודה, ד"ר רובין, המשורר יעקב כהן, נשיא ביה"ד המחוזי הר"ר נתן בר זכאי וד"ר אלכסנדר רוזנפלד. יושבים: אשר ברוינס, השופט ד"ר קסאן, ד"ר ת. בוגר, הגברת מיכלין, הגב' א. ש. בן-יהודה, פרופיסור נ. שלושיץ, והגברת בר זכאי.

דב איוון / לטוס, לטוס

סעודת מלכים לכשיזכה ויגיע המועד הנספך. אריה הלך ודיבר עם עזריאל. עזריאל היה מדוכא במאד.

מיד עם התחלת ההפוגה החלה ועדה רפואית מרכזית בודקת במיוחד את אנשי צוותי האויר. מספר הקרבנות היה גדול. קרבנות מאי משמע? מקורקעים.

מקורקעים פירושו אדם שזכה והיה באויר, בין שהוא טייס או נוח או מפ"צ, והנה באה ההחלטה של ועדת הרופאים הקובעת: עליך להשאיר על הקרקע לשבועיים או לחודש או לשלושה חודשים או לתמיד. בקצור: אתה מקורקע.

והוא עזריאל, מטובי טייסי הטייסת, חניך הר. א. פ. ששעות הטיסה שלו היו כבר כפי שסיכם לאחרונה, מאתיים ארבעים ושתיים, קורקע לתמיד. החודעה גילתה שהוא עוזר לצבאים והחליטה שיש לקרקעו, כי אם שיחק המול ולא אירע רע עד עכשיו, הרי אסור בשום אופן לתת לו להמשיך לטוס.

עזריאל התקומם, ניגש לעיר, ביקר אצל רופא פרטי, אלא שאף הוא קבע אותו הדבר ומכיוון שלערוון צבעים דומה ואין תקנה, נשאר — מקורקע. מינהו לקצין מבצעים של הטייסת; עבודה קשה ורבת אחריות שמלאה בהצטיינות רבה.

אולם כל שעה שמטוס מהמטוסים

הוצאת ספרים נ. טברסקי, חברה בע"מ

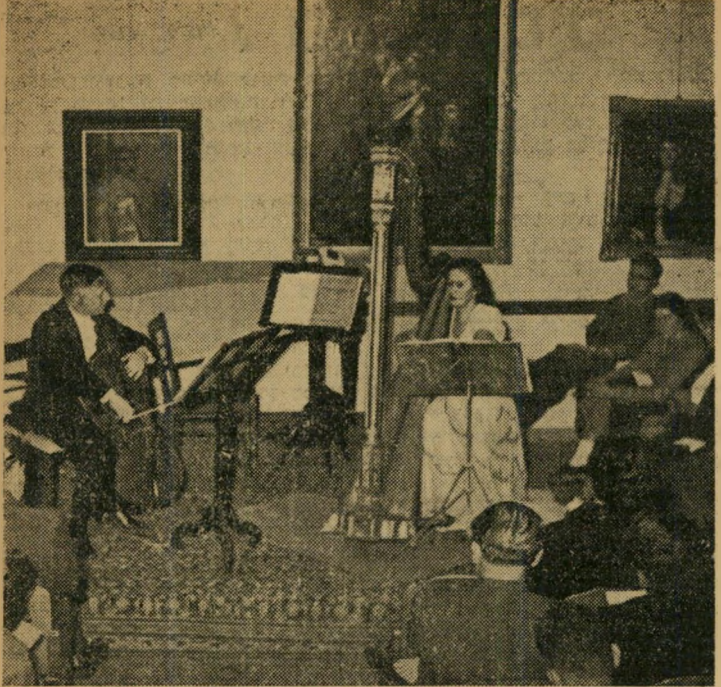
ספרים חדשים

אדם מיצקיביץ: גרוזינה ועוד תרגומים
עברית: שלמה סקולסקי. מופיע במלאת 150 להולדת המחבר, גדול משוררי פולין. בניקוד מלא. נייר משובח.
המחיר 600 פרוטה

מהדורה חמישית
אורי אבנרי: בשדות פלשת 1948
יומן קרבי, בלחית הקדמה מאת סגן-אלוף שמעון אבירן
המחיר 900 פרוטה

מהדורה שנייה
כל משלי קרילוב
תרגם חנניה רייכמן, ציר נחום גולומן. למעלה מ-200 משלים, 110 ציורים. פורמט אלבומי, נייר משובח, כריכת-בד הדווה.
המחיר 2.500 ל"י

ההפצה הראשית: סוכנות י. ברונפמן, רח' צ'לנוב 2, תל-אביב

קלרי סרבש, הפורטת על הנבל ויוסף ויסנברג, צ'ליסט, שניהם חברי התזמורת הסימפונית, ערכו השבוע קונצרט במוזיאון. שני אמנים מצוינים ונדירים אלה הקסימו את קהל המבינים, בנגנתם.

והנה הגיע מברק המטה: בחר בארבעה טייסים מעולים לקורס למטוסים דו מנועיים. מהתבטלות של אונס, מחיכוכי סרק עם נרגנים, סחף מברק זה את אריה. קרא לכל הטייסים: הנה ענין שכזה, ענין שבעינינו.

כי בחור משלנו, נער מצעירי הפל"מ, שבמחלתו, ברמיה, במעשי לה"טים למד את שלו על אוסטר מיושן באפיקים או ברמלה, מה כל תלמו? מילא, עוד חצי שנה, שמונה חודשים בדלית ברירה על אוסטר, על פיפרי, אבל לכשירחב — דקוטה הדו-מנועי ומכאן לכאן תמצא עצמך טייס ראשון בקו תעופה אורחי, טייס ראשון בס' קיימסטר או קונסטבליישון.

מנין הבחורים היה מיושב ממולו, על הכסאות, על גבותיהם, על הרצפה, על הספה שבקצה החדר.

פתח וקרא את תוכן המברק. שלושה, ילידי הארץ, שלמדו רפואה בארצות הברית וטייס בקליפורניה לשם שעשועים ועם פרוץ המלחמה חזרו ארצה ונצטרפו לטייסת פרשו הצדה, אין ענינם בזה, לכשתסתיים המלחמה ר"צ צים הם לשוב ולטייס את לימודיהם. נשאר שבעה.

שבעה שהיו "משוגעים לטייס". משחר נעוריהם, ממועדון הדאיה, מקלוב חובבי התעופה, ממחלקת הטייס של הפלמ"ח, מה"הפרימוסים" הראשונים מעל לגוש עציון.

הדגינגי מכפר גלעדי, מראשוני יל-די המשק, עם דם סמוק של שומרים בעורקיו שכל שאיפתו היו מרוכזות, מלבד בנערותו ובלילו שבבית, במס' פר המנועים למטוס בו יטוס. חיים מזכרון יעקב, שתקן, בלי הר"ב מליים, אך: לטוס, לטוס. אברהם שנהרג לאחר מכן בכדורי מכונת ירייה שבמטוס קרב מצרי מעל לנגב.

יוסף מנתניה, שאביו בעל הפרדסים, לא חסך מבנו איומן טייס מעולה על חשבונם בבית ספר פרטי באנגליה, ויר סף למרות שנדמה לאנגלי לכל דבר החל בשפת-שפמו וכלה בטייס מעלה העשן שבפיו, הרי בחור משלנו הוא (המשך בעמוד 15)

המעטים של הטייסת היה ממריא לאיר מון או סיור או טיסה הנהלתית, כלומר טיסה למטה או לבסיס אחר לשם מסי' רת דבר מה או קבלתו, היה מסתכל מרוגש ועצוב במחזה כיצד מניעים את המטוס, כיצד הוא מתחלק לאורך המס' לול, מתרומם, חג מעל לשדה ונעלם בתכלת השמים.

החברים העידו שבלילה היה צועק מתוך שנתו: "מנותק", "בלום", "תן כמה סיבובים", ואחר היה עושה בידי תנועות כמחזיק במקל.

הבוקר, לפני שיצאו לטיול, קיבל אריה מברק מהמטה, בו דרשו את עזריאל לסגנון קצין המבצעים הראשי. עכשיו שוחח עם עזריאל. עזריאל לא ניתן להשפעה, נשאר בדכאונו וש' אל:

"מה טעם, שאני אלך ואשלח אנשי שים אחרים שיטוסו. שאשב מאחורי שולחן כתיבה?" תפס לו לאריה בדש חולצתו. "בן-אדם, הבן, אני מחויב לטוס. אני אומר לך אני אגנוב פיטר ואטוס. אני רוצה לטוס".

התפרץ. נרגע. ידע שאין לו אפשרות אחרת. שוב אין הוא טייס. אי פעם היה טייס. טייס שחלם על מטוסים דו מנועיים, על מטוסים רב מנועיים. כן. יסע למטה ויהיה קצין מבצעים.

מה אפשר לו לעשות?

היה יום פשאר ימים. חם, מרדים, משעמם. זה יותר מחודשיים שאין לו לאריה התעסקות מיוחדת מלבד סיור העבודה היומי ואי פעם טיסה מכאן ולכאן.

ההפוגה שהיתה מלווה הפרות רצי' גיות בחזית ירושלים, ממול למשולש ובגליל הטיילה את כל עוקץ אי המעש שבה בטייסתו של אריה.

צוותי הקרקע היו עומדים ומקנים את המטוסים, חוזרים ומשפצים אותם שעה שהטייסים היו מסתובבים חסרי ענין בין צריפי המגורים לבנין מפקדת הטייסת. לעיתים היו יוצאים לטייסת איומן, טיסות סיור שבסתם, הובלת אספקה, הסטת קצין מודיעין, גיבובים של הסוגה שברגילים.